

[Landbrugsministeren.]

anden Bevilling —, er det et meget kulant Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte sin Betænkelighed ved den foreslaaede Ordning og beklagede, at Forslaget var kommet saa sent, at det havde været noget vanskeligt at vurdere det. Det er nu ikke saa vanskeligt for det ærede Medlem at vurdere det. Med det nøje Samarbejde, han har med Landboforeningerne, vilde han meget hurtigt kunne faa at vide, for hvilke Konsulenter det betød Forhøjelse og for hvilke Nedsættelse. Det vilde være saa let som Fod i Hose. Jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem ogsaa ved, hvordan det vil komme til at virke. Det ærede Medlem beklagede, at jeg ikke havde forhandlet med Organisationerne. Naar jeg ikke har gjort det, er det naturligvis, fordi jeg var fuldkommen klar over, at det i en saadan Forhandling vilde gaa akkurat som i den Forhandling, som jeg er stillet overfor med det ærede Medlem Hr. Pinholt, at man var villig til at gaa med til Forhøjelser, men vilde gaa imod Nedsættelser. Naar vi ellers skal spare, og man er imod Tilskudspolitikken i det hele taget, kunde det ikke nytte at komme til Rigsdagen med Forslag om forøgede Bevillinger. Det, der kunde være Tale om, var en Bevilling, der var mere fornødt fordelt. Og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Pinholt traf det rigtige, naar han sagde, at det havde vist sig vanskeligt at beholde de dygtige Konsulenter, naar der ikke var tilstrækkeligt stort Statstilskud. Det er netop en Betragtning, der i høj Grad gælder dem, der ikke har Raad til at lønne Konsulenterne saa godt, nemlig de smaa fattige Foreninger. For dem er det overordentlig vanskeligt med et Tilskud paa $\frac{2}{5}$ at fastholde de dygtige Konsulenter, der meget hurtigt vil blive efterspurgt af de mere velhavende Foreninger og derfor gaa over i disse bedrelønnede Stillinger, hvor Statstilskuddet hidtil er vokset, det var lige meget, hvor meget det kostede. Derfor har Hovedmotivet for mig ved dette Ændringsforslag været at ordne det saaledes, at ogsaa de fattige Foreninger fremtidig kan fastholde de dygtige Konsulenter, som det er af saa stor Betydning for dem at beholde.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse udtalte ogsaa sin Betænkelighed ved denne Ordning, navnlig ogsaa med Hensyn til Tilskuddet til Markforsøgene. Jeg har allerede sagt, at jeg synes, det var rimeligt at nedsætte dette Beløb til 30 pCt. eller til nøjagtigt samme Tilskud, som der gives

til anden Forsøgsvirksomhed; saa der bliver derved ikke alene Ligelighed, men der bliver ogsaa Tale om Forenkling af Forholdene, saaledes at det bliver vanskeligt for dem at drage saadanne Arbejder ind, som kræver de største Tilskud fra Statens Side. Jeg vil derfor meget anbefale, at man følger den Indstilling, her foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse spurgte, saa vidt jeg forstod, om jeg ikke vilde optage en Forhandling om disse Spørgsmaal. Det er jeg meget villig til. Hvis Ordningen nu bliver gennemført, og det viser sig i det praktiske Arbejde, at der kan være et og andet at rette, er jeg villig til at optage Forhandling, naar man ikke derved kommer til en Forøgelse af Bevillingen af større Betydning.

Pinholt: Jeg skal ikke sige mange Ord til det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Han udtalte, at Anmærkningen var saa let overskuelig. Ja, vi er nu ikke alle sammen lige begavede. Jeg er ikke saa begavet som det ærede Medlem, og jeg har nu ikke kunnet overse den. Men det kan jo være forskelligt for de forskellige Medlemmer. Om de dygtige Konsulenter, som det ærede Medlem sagde, rejser for en 8 000—9 000 Kr., ved jeg ikke. Men hvis det ærede Medlem vil nævne et Eksempel paa en Konsulent, som rejser for en 8 000—9 000 Kr., var det rart, saa kunde man faa det undersøgt. Det er efter min Mening maaske nok noget højt.

Det lod til, at den højtærede Minister var utilfreds med, at han ikke kunde faa en stor Debat om sit Budget. Jeg skal nu ikke opfylde hans Ønske i saa Henseende. Det lod ogsaa til, at han var meget ked af, at man havde fulgt hans Ændringsforslag. Det kan jeg dog næsten ikke tænke mig, for saa vilde det være uoprigtigt af ham at stille dem. Det er i hvert Fald første Gang, jeg har hørt en Minister være ked af, at man følger de Ændringsforslag, han har stillet. Men naar den højtærede Minister siger, at det er kun, naar vi kommer Vest for Lille Bælt, at Venstre kan være med, Øst for Lille Bælt kan det ikke være med, saa vil jeg heroverfor blot nævne, at jeg forleden Dag var ude i Østbirk-Kredsen — det er jo ikke saa forfærdelig langt borte fra, hvor den højtærede Landbrugsminister bor, naar han er hjemme —, og der var der en ung Socialdemokrat, der angreb mig meget stærkt, for at Venstre fuldkommen forsømte Jylland; Jylland havde været aldeles forsømt, der var aldrig givet noget til Jylland, men ovre ved København og paa Øerne der fik de alting, og derfor var det,